

[Rosing.]

af byggematerialer ødelægges og brændes. Engangsflasker smadres af voksne og børn hvor som helst o.s.v.

Derfor må vi tilbage til den tidligere ordning, hvor flaskens værdi mærkes ved tilbageleveringen. Ved genindførelsen af denne ordning får fragtede skibe igen den ballast, de har brug for, når de returnerer til Danmark. Jeg vil derfor henstille, at ministeren for Grønland foranlediger, at der udarbejdes et lovudkast om forbud mod engangsflasker, så vi i nær fremtid kan bekæmpe det uføre, vi er kommet ind i, bedre og med et folkeopdragende sigte.

Minister for Grønland *A. C. Normanns* svar (14. juli 1970):

Det ærede medlem hr. Rosing har i et til folketinget den 9. juli 1970 indleveret spørgsmål bedt mig oplyse, hvorvidt jeg vil medvirke til formindskelse af forureningsproblemet i grønlandske bebyggelser og den grønlandske natur ved standsning af udhandlingen af engangsflasker.

I denne anledning skal jeg meddele, at ministeriet for Grønland er fuldt opmærksom på de sundhedsmæssige og forureningsmæssige problemer, som anvendelsen af engangsflasker giver anledning til i Grønland, og at der siden 1967 har været ført forhandlinger mellem indenrigsministeriet og ministeriet for Grønland med henblik på en samlet løsning af problemerne i forbindelse med anvendelsen af engangsflasker i Danmark og Grønland.

Som svar på et spørgsmål fra folketingsmedlem Poul Schlüter af 2. juli 1970 om, hvorvidt regeringen agter at fremsætte lovforslag om forbud mod anvendelse af engangsemballage, har indenrigsministeren den 9. juli 1970 bl. a. meddelt følgende:

„Efter at indenrigsministeriet i efteråret 1969 havde nedsat et midlertidigt forureningsråd, anmodede ministeriet rådet om at lade spørgsmålet om anvendelse af engangsflasker indgå i rådets overvejelser.

Ved skrivelse af 19. juni 1970 har forureningsrådet nu indstillet, at der ved lov åbnes adgang til at forbyde eller begrænse anvendelsen af visse arter af engangsemballage, og at der samtidig med hjemmel i en sådan lov indføres en godkendelsesordning for nye flasketyper til øl og mineral-

vand, hvortil der — om nødvendigt — kan knyttes særlige vilkår vedrørende håndhævelse af returneringspligt. Rådet har begrundet indstillingen med, at et sådant skridt er nødvendigt til imødegåelse af den trussel mod befolkningssundheden og forringelse af naturens rekreative værdi, som bortkastet engangsemballage repræsenterer. Rådet har henvist til, at der i Norge er vedtaget en lov, som åbner adgang til at forbyde visse typer engangsemballage, og til, at der i Finland er udarbejdet et forslag til fuldmagtslov, som i store træk svarer til den norske lov og det af forureningsrådet fremsatte forslag.

Indenrigsministeriet er nu ved at tilvejebringe et sådant materiale, at et lovforslag kan forberedes. Selv om forureningsrådets indstilling ikke omfatter et forslag til en umiddelbar indskriden mod dåser til øl og mineralvand, men kun mod engangsflasker, vil dette spørgsmål indgå i indenrigsministeriets overvejelser.

Jeg agter snarest at drøfte sagen med de øvrige medlemmer af regeringens forureningsudvalg, således at der på denne baggrund kan træffes beslutning om fremsættelse af lovforslag om spørgsmålet, der jo foruden det forureningsmæssige indebærer en række problemer af erhvervs- og forbrugerpolitisk, økonomisk samt administrativ natur.“

Idet der som ovenfor nævnt tilstræbes gennemført en samlet løsning af problemerne for Danmark og Grønland, kan jeg henholde mig til det af indenrigsministeren oplyste.

Af *Bilgrav-Nielsen* til forsvarsministeren (9. juli 1970):

„Vil ministeren overveje at fremsætte forslag om ændring af hjemmeværnsloven, således at våben og ammunition ikke fremtidigt skal opbevares hos hjemmeværnsfolkene?“

Forsvarsminister *Ninn-Hansens* svar (15. juli 1970):

Ifølge hjemmeværnsloven er hjemmeværnet en del af det militære forsvar og indgår som et vigtigt led i forswarets samlede beredskab.

For effektivt at kunne løse de opgaver, der som følge heraf er pålagt hjemmeværnet, er det nødvendigt, at dets personel